

Кочанов

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

10 лютого 2020 р.

Справа №200/12825/19-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Суддя Донецького окружного адміністративного суду Кочанова П.В., розглянувши у порядку спрощеного позовного провадження (у письмовому провадженні) адміністративну справу за позовом Старіна Марини Володимирівни до Виконавчого комітету Стаханівської міської ради про припинення трудових відносин та звільнення,-

ВСТАНОВИВ:

Позивач, Старіна Марина Володимирівна звернулась до Донецького окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Виконавчого комітету Стаханівської міської ради, в якому просить суд розірвати трудові відносини між Старіною Мариною Володимирівною та Виконавчим комітетом Стаханівської міської ради, на підставі ст. 38 КЗпП України у зв'язку з переїздом на нове місце проживання з 04.04.2018 року, звільнивши з посади головного спеціаліста, служби, містобудівного кадастру управління містобудування та архітектури Виконавчого комітету Стаханівської міської ради.

В обґрунтування позовних вимог, позивач зазначає, що з 03 грудня 2012 року вона знаходилась у трудових відносинах з Виконавчим комітетом Стаханівської міської ради та з 01.02.2013 року переведена на посаду головного спеціаліста служби містобудівного кадастру управління містобудування та архітектури Виконавчого комітету Стаханівської міської ради. З 02.07.2014 року знаходилась на лікарняному по вагітності та пологам. Працюючи у вищезазначеному закладі постійно проживала за місцем своєї реєстрації, а саме: у м.Стаханов, Луганської області, пр.-т Леніна, б.38 кв.24. У зв'язку з проведенням у деяких районах Луганської та Донецької областей антитерористичної операції, підприємство на якому вона працювала з червня 2014 року перестало сплачувати внески до системи загальнодержавного обов'язкового соціального страхування. З вересня, будівлю Виконавчого комітету Стаханівської міської ради було захоплено збройними формуваннями ЛНР, у зв'язку з чим, вона змушена була переміститися до міста Краматорськ. 05 квітня вона написала заяву про звільнення у зв'язку зі зміною місця проживання з 04 квітня 2018 року та завірила її нотаріально. В зв'язку з відсутністю поштового сполучення, заяву до Виконавчого комітету Стаханівської міської ради не має змоги відправити поштою.

Враховуючи вищенаведене позивач просить суд розірвати трудові відносини між Старіною Мариною Володимирівною та Виконавчим комітетом Стаханівської міської ради, з 04.04.2018 року, у зв'язку з переїздом на нове місце проживання.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 05 листопада 2019 року у справі № 200/12825/19-а позовна заява залишена без руху та надано позивачу строк на усунення недоліків позовної заяви.

На виконання вимог вищезазначеної ухвали, позивач усунув недоліки позовної заяви у повному обсязі.

*306*4070333*1*2*

114

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 03 грудня 2019 року прийнято позовну заяву до розгляду, відкрито провадження у справі № 200/12825/19-а в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін та проведення судового засідання.

Відповідач, Виконавчий комітет Стахановської міської ради своїм правом для надання відзиву не скористався.

Відповідно до ч. 6 ст. 162 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС України) у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин суд вирішує справу за наявними матеріалами.

Згідно з нормами статті 258 КАС України суд розглядає справи за правилами спрощеного позовного провадження протягом розумного строку, але не більше шістдесяті днів із дня відкриття провадження у справі.

З 03.02.2020 року по 07.02.2020 року суддя перебувала на лікарняному, розгляд справи здійснюється у перший робочий день судді.

Перевіривши матеріали справи, вирішивши питання, чи мали місце обставини, якими обґрунтовувалися вимоги, та якими доказами вони підтверджуються, чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження, яку правову норму належить застосувати до цих правовідносин, судом встановлено наступне.

Старіна Марина Володимирівна, є громадянкою України (паспорт серії ЕН 885979 виданий Стаханівським МВ УДМС України в Луганській області), РНОКПП – 3294306740.

Судом встановлено, що Старіна Марина Володимирівна з 03.12.2012 року призначена на посаду спеціаліста першої категорії служби містобудівного кадастру управління містобудування та архітектури Стаханівської міської ради, за результатом конкурсу, складено присягу посадової особи місцевого самоврядування та присвоєно тринадцятий ранг посадової особи місцевого самоврядування шостої категорії посад (розпорядження від 03.12.2012 року №361к). 01.02.2013 року переведено на посаду головного спеціаліста служби містобудівного кадастру управління містобудування та архітектури Стаханівської міської ради, як таку, що зарахована до кадрового резерву на цю посаду (розпорядження від 01.02.2013 року №23к). Зазначений факт підтверджується копією трудової книжки серії АХ №611946.

Відповідно до розпорядження міського голови виконавчого комітету Стаханівської міської ради від 04 листопада 2014 року №234к, Старіне Марині Володимирівні, головному спеціалісту служби містобудівного кадастру управління містобудування та архітектури Стаханівської міської ради надано відпустку по догляду за дитиною по досягненню ним трирічного віку з 05 листопада 2014 року по 16 вересня 2017 року включно, на підставі заяви Старіни М.В. від 04.11.2014 року, копії свідоцтва про народження серії І-НО № 596387 від 23.09.2014 року.

Згідно довідки від 23 березня 2017 року № 8274 Старіна Марина Володимирівна зареєстрована внутрішньо переміщеною особою за адресою: Донецька область, м.Краматорськ, вул.Двірцева, б.46 кв.220.

Згідно Витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань станом на час розгляду даної адміністративної справи виконавчий комітет Стаханівської міської ради зареєстрований як юридична особа за адресою: 94000, Луганська обл., місто Кадіївка, вулиця Кірова, будинок 32.

Відомості про перебування юридичної особи у процесі припинення відсутні; запис про державну реєстрацію припинення юридичної особи відсутній.

Місто Кадіївка Луганської області включено до Переліку населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не в повному обсязі свої повноваження, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 07.11.2014 № 1085-р.

Надаючи правову оцінку встановленим обставинам справи, суд зазначає наступне.

Статтею 1 Конституції України встановлено, що Україна є суверенна і незалежна,

демократична, соціальна, правова держава.

Згідно статті 2 Конституції України суверенітет України поширюється на всю її територію. Україна є унітарною державою. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до статті 8 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Відповідно до статті 19 Конституції України правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Статтею 1 Закону України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» (далі - Закон № 1669) встановлено наступне.

Період проведення антитерористичної операції - час між датою набрання чинності Указом Президента України "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року "Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України" від 14 квітня 2014 року № 405/2014 та датою набрання чинності Указом Президента України про завершення проведення антитерористичної операції або військових дій на території України.

Територія проведення антитерористичної операції - територія України, на якій розташовані населені пункти, визначені у затвердженому Кабінетом Міністрів України переліку, де проводилася антитерористична операція, розпочата відповідно до Указу Президента України "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року "Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України" від 14 квітня 2014 року № 405/2014.

У додатку 1 до Переліку населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 7 листопада 2014 р. № 1085, в розділі «Луганська область» зазначене м. Кадіївка.

Гарантії дотримання прав, свобод та законних інтересів внутрішньо переміщених осіб відповідно до Конституції та законів України, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлює Закон України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб" від 20 жовтня 2014 року № 1706-VII (далі - Закон № 1706-VII).

Поняття внутрішньо переміщеної особи розкрито у статті 1 Закону № 1706-VII, відповідно до частини першої якої внутрішньо переміщеною особою є громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру.

Зазначені обставини вважаються загальновідомими і такими, що не потребують доведення, якщо інформація про них міститься в офіційних звітах (повідомленнях) Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй з прав людини, Організації з безпеки та співробітництва в Європі, Міжнародного Комітету Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, розміщених на веб-сайтах зазначених організацій, або якщо щодо таких обставин уповноваженими державними органами прийнято відповідні рішення.

Згідно з частиною 2 цієї статті адресою покинутого місця проживання внутрішньо переміщеної особи в розумінні цього Закону визнається адреса місця проживання особи на

момент виникнення обставин, зазначених у частині першій цієї статті.

Відповідно до вимог частини першої статті 4 Закону № 1706-VII факт внутрішнього переміщення підтверджується довідкою про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, що діє безстроково, крім випадків, передбачених статтею 12 цього Закону.

За приписами абзацу другою частини четвертої статті 7 Закону № 1706-VII внутрішньо переміщена особа, яка не звільнилася з роботи (не припинила інший вид зайнятості), у разі неможливості продовження роботи (іншого виду зайнятості) за попереднім місцем проживання для набуття статусу безробітного та отримання допомоги по безробіттю та соціальних послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням на випадок безробіття може припинити трудові відносини, надавши нотаріально посвідчену письмову заяву про припинення працівником трудових відносин з підтвердженням того, що ця заява таким громадянином надіслана роботодавцю рекомендованим листом (з описом вкладеної до нього такої заяви). У разі припинення приймання поштових відправлень на/з території адміністративно-територіальної одиниці, з якої здійснюється внутрішнє переміщення у зв'язку з обставинами, визначеними у статті 1 цього Закону, така заява подається до відповідного районного, міськрайонного, міського, районного у місті центру зайнятості за місцем проживання внутрішньо переміщеної особи.

Відповідно до статті 2 Кодексу законів про працю України право громадян України на працю, - тобто на одержання роботи з оплатою праці не нижче встановленого державою мінімального розміру, - включаючи право на вільний вибір професії, роду занять і роботи, забезпечується державою.

Працівники реалізують право на працю шляхом укладення трудового договору про роботу на підприємстві, в установі, організації або з фізичною особою. Працівники мають право на відпочинок відповідно до законів про обмеження робочого дня та робочого тижня і про щорічні оплачувані відпустки, право на здорові і безпечні умови праці, на об'єднання в професійні спілки та на вирішення колективних трудових конфліктів (спорів) у встановленому законом порядку, на участь в управлінні підприємством, установою, організацією, на матеріальне забезпечення в порядку соціального страхування в старості, а також у разі хвороби, повної або часткової втрати працездатності, на матеріальну допомогу в разі безробіття, на право звернення до суду для вирішення трудових спорів незалежно від характеру виконуваної роботи або займаної посади, крім випадків, передбачених законодавством, та інші права, встановлені законодавством.

Частиною 1 статті 38 КЗпП України (розірвання трудового договору, укладеного на невизначений строк, з ініціативи працівника) встановлено, що працівник має право розірвати трудовий договір, укладений на невизначений строк, попередивши про це власника або уповноважений ним орган письмово за два тижні. У разі, коли заява працівника про звільнення з роботи за власним бажанням зумовлена неможливістю продовжувати роботу (переїзд на нове місце проживання; переведення чоловіка або дружини на роботу в іншу місцевість; вступ до навчального закладу; неможливість проживання у даній місцевості, підтверджена медичним висновком; вагітність; догляд за дитиною до досягнення нею чотирнадцятирічного віку або дитиною-інвалідом; догляд за хворим членом сім'ї відповідно до медичного висновку або інвалідом I групи; вихід на пенсію; прийняття на роботу за конкурсом, а також з інших поважних причин), власник або уповноважений ним орган повинен розірвати трудовий договір у строк, про який просить працівник.

Згідно частини 3 статті 38 КЗпП України працівник має право у визначений ним строк розірвати трудовий договір за власним бажанням, якщо власник або уповноважений ним орган не виконує законодавство про працю, умови колективного чи трудового договору.

Статтею 39-1 КЗпП України передбачено, що якщо після закінчення строку трудового договору (пункти 2 і 3 статті 23) трудові відносини фактично тривають і жодна із сторін не вимагає їх припинення, дія цього договору вважається продовженою на невизначений строк.

Трудові договори, що були переукладені один чи декілька разів, за винятком випадків, передбачених частиною другою статті 23, вважаються такими, що укладені на невизначений

строк.

Судом встановлено, що позивач знаходиться у трудових відносинах з відповідачем, що підтверджується записами її трудової книжки.

Також, судом встановлено, що виконавчий комітет Стаханівської міської ради станом на момент розгляду справи не припинений у встановленому законодавством порядку. Однак відповідач розташований у населеному пункті, на території якого органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження. При цьому відповідач не перемістився на підконтрольну українській владі територію та не здійснює своїх повноважень.

У зв'язку з чим в наявності підстави, передбачені ч. 3 ст. 38 КЗпП України, оскільки відповідач відносно позивача зовсім не виконує законодавство про працю.

Судом встановлено, що позивач знаходиться у трудових відносинах з відповідачем, що підтверджується записами її трудової книжки.

Також судом встановлено, що виконавчий комітет Стаханівської міської ради станом на момент розгляду справи не припинений у встановленому законодавством порядку.

Статтею 43 Конституції України гарантовано право кожного на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується. Держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю.

Судом встановлено, що 16.09.2017 року закінчилася відпустка Старіни Марини Володимирівни по догляду за дитиною, надана позивачу розпорядженням міського голови виконавчого комітету Стаханівської міської ради від 04 листопада 2014 року №234к.

Отже, 17.09.2017 позивач повинна була приступити до роботи, однак, з незалежних від неї обставин не мала змоги цього зробити.

Є загальновідомою обставиною, що ДП «Укрпошта» зупинило приймання і доставку поштових відправлень на територіях Донецької та Луганської областей, які не контролюються українською владою. Рішення прийнято на виконання розпорядження Указу Президента України від 14.11.2014 №875/2014 про введення в дію рішення РНБО «Про невідкладні заходи щодо стабілізації соціально-економічної ситуації в Донецькій та Луганській областях», а також КМУ від 07.11.2014 №1085-р «Про затвердження переліку населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють або здійснюють не в повному обсязі свої повноваження».

Тобто, позивач не має реальної можливості подати навіть поштовим відправленням заяву про припинення трудових відносин, оскільки такі відправлення на вказану територію не приймаються.

Викладені обставини та відсутність поштового зв'язку позбавили можливість позивача у встановленому законом порядку подати заяву про звільнення з роботи, у зв'язку з вимушеним переселенням і переїздом на нове місце мешкання на підставі статті 38 Кодексу законів про працю України.

Згідно з частиною другою статті 9 КАС України суд розглядає адміністративні справи не інакше як за позовною заявою, поданою відповідно до цього Кодексу, в межах позовних вимог. Суд може вийти за межі позовних вимог, якщо це необхідно для ефективного захисту прав, свобод, інтересів людини і громадянина, інших суб'єктів у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

Отже, адміністративний суд не обмежений у виборі способів відновлення права особи, порушеного суб'єктами владних повноважень, а вправі обрати найбільш ефективний спосіб відновлення порушеного права, який відповідає характеру такого порушення.

Враховуючи те, що позивач Старіна Марина Володимирівна переселилася з території проведення антитерористичної операції, не може продовжувати працювати за трудовий договір, укладений з відповідачем, не має можливості розірвати договір, в порядку передбаченим зазначеними вище законодавчими актами, що позбавляє позивача реалізувати своє конституційне право на труд, виходячи з приписів абзацу другого частини четвертої статті 7 Закону № 1706-VII, трудовий договір, укладений між Старіна Мариною Володимирівною та відповідачем, підлягає розірванню на підставі ст.38 КЗпП України в

судовому порядку.

Щодо позовної вимоги позивача про розірвання трудового договору з 04.04.2018 року, суд зазначає, що розпорядження міського голови виконавчого комітету Стаханівської міської ради від 04 листопада 2014 року №234к, Старіне Марині Володимирівні надано відпустку по догляду за дитиною по досягненню ним трирічного віку з 05 листопада 2014 року по 16 вересня 2017 року включно та з 17 вересня 2017 року вона повинна була приступити до роботи, у зв'язку з чим трудовий договір повинен бути розірваний саме з 17 вересня 2017 року.

Вирішуючи питання про розподіл судових витрат, суд виходить з такого.

Відповідно до частини першої статті 139 Кодексу адміністративного судочинства України, при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Позивачем при подачі адміністративного позову сплачений судовий збір у розмірі 768,0 грн., відповідно до квитанції від 30.10.2019 року №6.

Таким чином, понесені позивачем судові витрати по сплаті судового збору у зазначеному розмірі підлягають стягненню за рахунок бюджетних асигнувань з Виконавчого комітету Стаханівської міської ради на користь позивача.

На підставі вищевикладеного та керуючись статтями 2-15, 19-21, 72-79, 90, 94, 122, 123, 132, 159-161, 164, 192-194, 224-228, 241-247, 255, 253-263, 293-295 КАС України, суд,-

ВИРІШИВ:

Адміністративний позов Старіна Марини Володимирівни (12.03.1990 р.н., РНОКПП 3294306740, адреса: 84300, м.Краматорськ, вул.Двірцева, б.46 кв.220) до Виконавчого комітету Стаханівської міської ради (код ЄДРПОУ 04051904, адреса: 94000, Луганська область, м.Кадіївка, вул.Кірова, 32) про припинення трудових відносин та звільнення – задовольнити частково.

Розірвати трудовий договір між Старіна Мариною Володимирівною та Виконавчим комітетом Стаханівської міської ради, на підставі ст. 38 КЗпП України у зв'язку з переїздом на нове місце проживання з 17.09.2017 року, звільнивши з посади головного спеціаліста, служби, містобудівного кадастру управління містобудування та архітектури Виконавчого комітету Стаханівської міської ради.

В іншій частині задоволення позовних вимог – відмовити.

Стягнути на користь Старіна Марини Володимирівни (12.03.1990 р.н., РНОКПП 3294306740, адреса: 84300, м.Краматорськ, вул.Двірцева, б.46 кв.220) з Виконавчого комітету Стаханівської міської ради (код ЄДРПОУ 04051904, адреса: 94000, Луганська область, м.Кадіївка, вул.Кірова, 32) судові витрати зі сплати судового збору в розмірі 768 (сімсот шістьдесят вісім гривень) 40 копійок.

Рішення прийнято в нарадчій кімнаті в порядку письмового провадження 10 лютого 2020 року.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Рішення суду може бути оскаржено до Першого апеляційного адміністративного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення (ухвали) суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення

повного судового рішення. Учасник справи, якому повне рішення або ухвала суду не були вручені у день його (її) проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження: 1) на рішення суду - якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду. Строк на апеляційне оскарження також може бути поновлений в разі його пропуску з інших поважних причин, крім випадків, визначених частиною другою статті 299 цього Кодексу.

Апеляційна скарга згідно положень статті 297 КАС України подається безпосередньо до суду апеляційної інстанції. Відповідно до підпункту 15.5 пункту 1 Розділу VII "Перехідні положення" Кодексу адміністративного судочинства України до початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційні скарги подаються учасниками справи до або через Донецький окружний адміністративний суд.

Суддя

П.В. Кочанова

*306*4070333*1*2*

4/4

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

123 456789

Прошиго, пронумеровано,
засвідчено та скріплено печаткою
Ворого *В.В. Кошчиш* Зарк.
Помічник судді:

В.В. Кошчиш

